

MAŠNI NAMENI župnij PZD/ od 11.aprila do 18.aprila 2021

BELA NEDELJA božjega usmiljenja Bela nedelja 11.april	8.00	Č – † mama, oče in sestra ŠTEFKA TAJZEL
	8.00	ŠT – † ELA KOS
	9.30	ŠP – † MARTINA JUVAN
	9.30	D – † GREGOR in ALOJZIJA OTT
	11.00	L – † MARJAN in MARJETA DREN
	11.00	O – za dušni in telesni blagor vseh sorodnikov in za blagoslov
Ponedeljek 12.april	18.00	g.župnik Franček Kraner obhaja 75 let življenja – čestitamo!!!
	18.30	Č – † starši, dober namen in ZA ZDRAVJE
		D – † IDA in ŠTEFAN PODERČNIK
Torek 13.april	18.00	Č – † FERDO GNAMUŠ
	18.30	D – † TONI KALIŠNIK – 4.obl.
Sreda 14.april	7.30	D – ZA ZDRAVJE
	18.00	Č – † FERDO GNAMUŠ
Četrtek 15.april	17.00	D – razgovor za krst /starši+botri/
	18.00	Č – † FERDO GNAMUŠ
	18.30	D – † BRANKO VOLŠAK - osmina
Petek 16. april <i>Bernardka Lurška, red.</i>	9.00	Križ – za srečno nosečnost in srečen porod
	18.00	Č – † ŠTEFAN SKUTNIK – 6.obl.
	18.30	D – † PREGLAVOVI
Sobota 17. april	18.00	Č – † MARICA KOGLINIK
	18.30	D – sobotna nedeljska maša: † RUDI KALIŠNIK –r.d.
TRETJA VELIKO- NOČNA NEDELJA 18.april	8.00	Začetek tedna molitve za duhovne poklice
	8.00	Č – † č.sestra MARIJA ter starši MARIJA in JOŽEF KADIŠ
	8.00	ŠT – † VINCENC BREZNIK – 8.obl. in VIKTOR ter MARIJA
	9.30	ŠP – † SIMON HARTMAN – 1.obl. - r
	9.30	D – † FRANC in APOLONIJA ter IVAN GOLOB
	11.00	L – † ZORA in MIRKO DROFENIK
	11.00	O – † KARBELOVI

Duhovna misel:

Dvom spremlja verne in neverne. Vernega človeka lahko vznemirja vprašanje: »Kaj če Boga ni?« Prav tako lahko nevernega vznemirja vprašanje: »Kaj če Bog le obstaja?«

Četudi je minil že en teden od velike noči, praznika Jezusovega vstajenja, so učenci počasi razumevali, da Jezus živi in da je sedaj na drugačen način prisoten med njimi. Imamo zgodbo o apostolu Tomažu, ki je še posebej potreboval čas, da je prišel do vere.

Prosimo Gospoda, da bi v življenju čutili Njegovo navzočnost in da bi nas obvaroval teme obupa ter nevere.

Franček Kraner

Številka 15 11. april 2021

BELA NEDELJA – NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA

»Tomaža, enega izmed dvanajstarih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus.«

Hoče otipljive dokaze. Rad bi sam prišel do gotovosti. Pa ne le on, tudi drugi apostoli niso kar takoj prišli do vere. Jezus je po vstajenju enkrat celo izrecno grajal njihovo nevero.

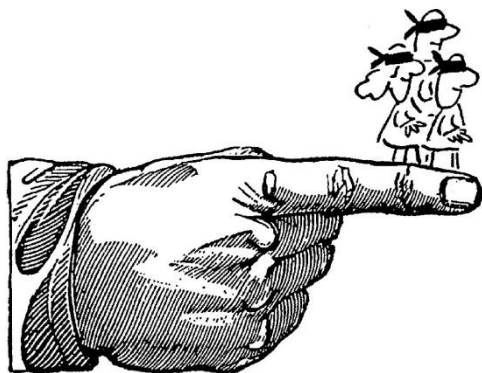
Za nas je to tolažilno, saj v resnici potrebujemo dvome in spodrsaljaje, da lahko z njimi prehodimo pot do vere. Največji nasprotnik vere ni dvom, ampak »jaz«. Nič hudega, če v življenju pademo in pridemo potolčeni do konca. Hudo je, ko začneš zadostovati samemu sebi. Zato Jezus razodene rane. Rane so največji dokaz ljubezni. Potolčeni se bomo prej znašli »znotraj« kot del velikega občestva. In to je pot vere. In ko je rana del telesa, se zaceli. Telo poskrbi. Ko si opraskan, polomljen, prizadet zaradi dogodkov, besed, nesreč, zgrešenih odločitev, razočaranj, odhodov ... bo krvni obtok celega telesa poskrbel, da boš ozdravel. To razodeva nedelja Božjega usmiljenja. Tomaž je bil po usmiljenju rešen lastnega jaza in je prišel do vere. Do velike noči je vera še lahko prepričanje, po veliki noči je lahko le življenje. Prepričanje imam lahko sam, življenje pa najdem, ko

postanem del, ud, mladika večjega živega organizma.

Gotovost, mir, dokaz, prepričanje ... pride šele za tem. Tomaž ga je našel, vendar po drugi poti. Dovolj, da te leto usmiljenja vcepi v živo telo. Na njem bodo rane ozdravljene. Postani ud. Enkrat in nenadomestljiv. Na poti vere boš rane začel razumevati in sprejemati. In samo kot ud boš našel mir.

župnik

**Blagor tistim,
ki niso videli,
pa verujejo.**

**Kajti oni so polni ljubezni,
ker samo ljubezen lahko
veruje v vstajenje.**

Iz Tomaževega primera ni težko razbrati, da vere ni mogoče vsiliti. Lahko človeka poučujemo, lahko mu razlagamo in mu dokazujemo, toda vere mu dati ne moremo. To more storiti le Bog. Tomaža so apostoli prepričevali in mu na vse načine dokazovali, da Gospod živi, a zaman. Ko pa je Jezusa osebno srečal, so vsi pomisleki na mah odpadli.

Ali se je meni, ki to pišem, prikazal Jezus? Ali se je prikazal vam, ki to berete? Gotovo ne. Od kod potem naša vera? Učili so nas starši, hodili smo k verouku. Tudi to. Toda to ni dovolj. Nekaj je moralo biti poleg vsega poučevanja in prepričevanja.

Neko osebno srečanje z vstalim Gospodom. Jezus se je prikazal tistim, ki so ga ljubili. Da se ti Jezus prikaže, ga moraš imeti rad.

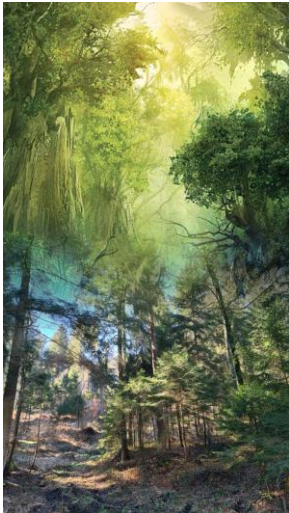

Foto: FB

*Usmiljeni Oče,
v velikonočnih praznikih poživljajš
vero svojega ljudstva.
Pomnoži v nas svojo milost,
da bomo vsi vedno bolj spoznavali,
s kakšnim krstom smo bili očiščeni,
v kakšnem Duhu prerojeni
in s kakšno krvjo odrešeni.
Po našem Gospodu Jezusu Kristusu,
tvojem Sinu,
ki s teboj v občestvu Svetega Duha
živi in kraljuje vekomaj. Amen.*

Župnik Franček Kraner 75 let

V ponedeljek 12.4.2021 obhaja župnik Franček Kraner svoj 75. življenjski jubilej.

Ob tej priliki mu vsi farani Pastoralne zveze Dravograd iskreno čestitamo in želimo obilje zdravja in blagoslova pri njegovem delu, posebej v župniji Črneče in Libeliče, ki ju tako skrbno in predano upravlja.

Njegova duhovniška mesta so ga pred prihodom v Črneče vodila skozi kraje: Svečina, Št. Ilj pod Turjakom, Sv. Martin pri Vurberku ter seveda na Madagaskarju, kjer je misijonaril 5 let (1974-1979). V Črneče je prišel leta 1981 in v Črnečah in Libeličah službuje ter bo v avgustu v obeh krajih dopolnil že 40 let uspešne pastorale. Med nami si je pridobil sloves umirjenega in blagega duhovnika, ki svoje delo predano opravlja. Posebej so mu blizu ostareli in bolniki, ki jih rad obiskuje in prinaša duhovno tolažbo. Naša prošnja k Bogu ob teh dveh jubilejih naj zato bo:
Ohrani ga dobrega zdravja in po njegovih rokah obilno blagoslavljalj naše korake skozi življenje utrjuj našo predanost veri in božji Ljubezni. Marija – varuj ga tudi Ti.
g. župnik Franček – Bog Vas živil

V tem tednu v soboto goduje:

17. april
SV. ROBERT

Robert se je rodil blizu Troyesa leta 1225. Komaj petnajstleten je stopil v benediktinski samostan v Montier-la-Celle (Cîteaux), kjer so ga izbrali za opata. Ker ni prenesel tega, kako so bili menihi mlačni za reformo pravil, se je z dvajseterico menihov leta 1089 naselil v gozd v Colanu v Molezmi, saj je iskal popolno uboštvu in neomajno redovniško predanost in gorečnost. Postal je opat in porok zvestega izpolnjevanja pravil sv. Benedikta. Ob vrnitvi v Molezmo je umrl. Velja za ustanovitelja cistercijanskega reda, ki je dobilo ime po latinski obliki imena za kraj Cîteaux (Cistercium).

PLITVA VERA

Človek, ki ljubi Jezusa, trpi, kadar se srečuje s plitvo vero in kadar ne najde gorečnosti v srcu drugih. Posebno bolečino povzroča plitva vera družinskih članov: matere, očeta, bratov in sester, sorodnikov, saj so prav ti ljudje človeku, ki ljubi Gospoda, najbližji.

Želi jim dobro.

Rad bi jim povedal, da je Kristus pravi, živi in edini Bog, a ga preslišijo.

Njegovi kriki obnemijo v notranjosti duše.

Izzvenijo v oholost napuha brezbriznih.

V srcu se gorečnež zjoče, a ostaja nerazumljen, nepotolažen.

Znajde se v primežu zavrnjenosti, ki je doletela Jezusa.

Kako naj torej ljudem, ki jih imamo radi, dopovemo, naj ne zavračajo Božjih resnic, krščanske vere, Jezusove veličine, njegove Cerkve?

Ni zdravila za tovrstno neodzivnost, brezčutnost, kajti vsak sam gospoduje svojemu srcu.

In če v njem ni Boga ali je odrinjen, se Gospodar življenja ne vsiljuje.

Čeprav človeka neizmerno ljubi, spoštuje njegovo svobodo.

Tudi če to pomeni, da ostane človek v zemeljski minljivosti materialnega in ne more iskati tistega, kar je zgoraj, ker se ves čas peha za tem, kar je spodaj.

Toda Gospodar življenja vedno znova nagovarja človeka, saj je nad njim Božje usmiljenje.

Peter Millonig, Zasidran v veri

OB POGREBU VOLŠAK BRANKO-ta iz Dravograda so darovali za sv.

mašo: sosedje, sestra Marija Herman, Klavdija in Mateja, Dragica Izak z druž.; Fanika Jerčič – 2.maši.

Hvala za darovane sv.maše.

GOBE – Mož: »Mmm, jurčki so tokrat malce pikantni in neverjetno okusni. Kje si pa dobila recept?« Žena hladno: »V angleški kriminalki.«